

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/92/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411206684
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4411206684.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Evou Kováčsovou v spore žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra, so sídlom Nitra, Nám. J. Pavla II. č. 7, zast. 1. JUDr. Svorad Petruška, Kupecká 18, Nitra, 2. advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, v mene a na účet ktorej koná Mgr. Jozef Nádaský, prokurista a advokát proti žalovaným: v 1.rade LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Nám. SNP 8, Banská Bystrica, zast. adv. JUDr. Evou Mihókovou, Zlaté Moravce, 1. mája 22, v 2.rade Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a iné, takto

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam:

- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2,

ktoré sú vedené Okresným úradom Nové Zámky, Katastrálnym odborom v katastrálnom území V. nad Q. v katastri nehnuteľností v C. C na katastrálnej mape, na LV č. XXX spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha.

Ďalej je žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam:

- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2,

parcely vytvorené na základe geometrického plánu č. XX/XXXX pre katastrálne územie V. nad Q., vyhotoveného dňa XX.X.XXXX K.. C. F., autorizovaného K.. K. U., autorizovaným geodetom a kartografom dňa XX.X.XXXX overeného Okresným úradom Nové Zámky, Katastrálnym odborom dňa

12.05.2014 pod č. XXX/XX, ktorý tvorí súčasť tohto rozsudku, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha.

Súd návrh v ostávajúcej časti voči žalovanému v 1. rade z a m i e t a.

Súd návrh voči žalovanému v 2. rade z a m i e t a.

Žiadna zo strán z nároku žalobcu voči žalovanému v 1. rade n e m á na náhradu trov konania právo.

Súd p r i z n á v a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa návrhom doručeným súdu dňa 19.01.2007 domáhal voči žalovanému v 1.rade vydania a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodne vedeným v PKV č. 5 pre kat. územie V. nad Q. presne označených parcelnými číslami, druhom pozemku a výmerou v tomto návrhu spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha. V dôsledku toho, že v priebehu konania nastali právne skutočnosti, na základe ktorých prešli práva a povinnosti z pôvodného žalobcu Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Q. XX, M. na žalobcu uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, súd pripustil zmenu účastníkov tak ako je uvedené v uznesení 4C/92/2011-746 zo dňa 20.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.05.2011. Na základe návrhu žalobcu súd uznesením 4C/92/2011-938 zo dňa 15.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.11.2014 (u ktorého bola vykonaná oprava chýb v písaní v uvedení druhu pozemku u parc.č. 4895 a výmery parc.č. XXXX/X - v spise na čl. 963) pribral do konania na stranu žalovaného v 2.rade Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava a zároveň pripustil zmenu žalovaného návrhu, ktorá bola vo vzťahu k žalovanému v 1.rade len spresnením pôvodne žalovaných parciel na základe geometrického zamerania, zmeny označenia druhu pozemku alebo jej výmery. Vzhľadom na uvedené predmetom konania zostal nárok žalobcu voči žalovanému v 1.rade o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam:

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku ostatné plochy o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku ostatné plochy o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku ostané plochy o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku ostatné plochy o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku ostané plochy o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX mX

parc.č. XXXX/X druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2

parc.č. XXXX druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXXmX ,

ktoré sú vedené I. úradom (ďalej len OÚ) Nové Zámky, katastrálnym odborom v kat. území Kamenica nad Q. v katastri nehnuteľností v C. C na katastrálnej mape, na LV č. XXX a ďalej:

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXX m2

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2

parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXX m2
parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2
parc.č. XXXX/X druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2,
parcely vytvorené na základe geometrického plánu č. XX/XXXX pre kat. úz. V. nad Q., vyhotoveného dňa XX.X.XXXX K.. C. F., autorizovaného K.. K. U., autorizovaným geodetom a kartografom dňa XX.X.XXXX overeného OÚ Nové Zámky, Katastrálnym odborom dňa 12.05.2014 pod č. XXX/XX spolu s nasledovnou dokumentáciou:

lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva, evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia pestebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia, plochové tabuľky, porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín, priemerkovací manuál, súhlas na ťažbu dreva, evidencia požiarov a požiarňa ochrana, evidencia škôd spôsobených zverou, evidencia sadbového materiálu, záznamy priestupkového konania, ktorá k nim prislúcha.

Ďalej nárok o vydanie a navrátenie vlastníctva k stavbe - bývalá lesná správa, bez súpisného čísla, na parc.č. XXXX/X o výmere XXX m2, ktorá je vedená OÚ Nové Zámky, katastrálnym odborom v kat. úz. V. nad Q. v kat. nehnuteľnosti v C. C na katastrálnej mape, na LV č. XXX a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Ďalej nárok žalobcu voči žalovanému v 2.rade o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam:

parc. č. XXXX/X druh pozemku orná pôda o výmere XXXX m2,
parc. č. XXXX/X druh pozemku orná pôda o výmere XXXX m2,
parcely vytvorené na základe geometrického plánu č. XX/XXXX pre kat. úz. V. nad Q. vyhotoveného dňa 25.4.2014 K.. C. F., autorizovaného K.. K. U., autorizovaným geodetom a kartografom dňa XX.X.XXXX overeného OÚ Nové Zámky, Katastrálnym odborom dňa 12.05.2014 pod č. XXX/XX.

2. Žalobca svoj nárok si uplatnil podľa zák. č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (reštitučný zákon). Svoju aktívnu legitimáciu v konaní vyvodil z právneho nástupníctva po pôvodnom vlastníkovi sporných nehnuteľností, ktorým bolo Ostrihomské arcibiskupstvo, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisu v pozemnoknižnej vložke č. X v k.ú. V. nad Q. s tým, že s poukazom na písomnú výzvu zo dňa 19.01.2006 uskutočnenú v súlade s reštitučným zákonom mal za to, že vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam malo byť v minulosti odňaté bez náhrady podľa zák. č. 142/1947 Zb. v zmysle pozemkových reforiem alebo prevzatím bez právneho dôvodu o čom má svedčiť zápis v pozemkovej knihe vo vložke č. 5. Napriek písomnej výzvy žalovaný sporné nehnuteľnosti odmietol vydať. Vo vzťahu k námietkam žalovaného v 1.rade v podrobnom vyjadrení zo dňa 24.09.2007, zo dňa 24.01.2008, zo dňa 24.06.2009 (v spise na čl.114-126, čl. 414-425, čl. 661-665) okrem iného poukázal na to, že predžalobná výzva bola vyhotovená a doručená v súlade s reštitučným zákonom, ďalej na to, že návrhu pripojenými listinami ako aj tými čo do spisu dokladal, dostatočným spôsobom preukázal svoje právne nástupníctvo po Ostrihomskom arcibiskupstve, a preto tvrdenia uvedené zo strany žalovaného v 1.rade sú v tomto smere účelové s úmyslom oddialiť svoju povinnosť mu vydať predmetné nehnuteľnosti. Čo sa týka preukázania reštitučného titulu, posledný relevantný zápis v pozemnoknižnej vložke č. 5 pre k.ú. Kamenica nad Hronom bol vykonaný 30.06.1948, ktorým sa poznamenalo, že predmetné nehnuteľnosti sa zamýšľajú štátom prevziať ako aj to, že podliehajú revízii v zmysle pozemkovej reformy. Pokiaľ aj v písomnej výzve pred podaním návrhu ako dôvod navrátenia vlastníckeho práva uviedol odňatie bez náhrady v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) Reštitučného zákona, tento dôvod použil z opatrnosti pre prípad, že by sa v konaní preukázalo, že odňatie nehnuteľností štátom sa uskutočnilo v zmysle pozemkovej reformy a nie bez právneho dôvodu. Vzhľadom na námietky žalovaného v 1.rade spochybňujúce jeho nárok z vecno-právnych ako aj formálno-právnych dôvodov poukázal na pripojenú judikatúru slovenských a českých súdov vo vzťahu k reštitučným zákonom (v spise na č. I. 130-138).

3. Žalovaný v 1.rade v podrobných písomných vyjadreniach zo dňa 23.04.2007, 17.11.2007, 30.01.2015, 02.11.2016 (v spise na čl. 67-78, čl. 355-371, čl. 968-969, čl.1128-1132) nesúhlasil s podaným návrhom a vydaním žalovaných nehnuteľností z viacerých dôvodov. Mal za to, že žalobca si

neuplatnil právo v súlade so zákonom č. 161/2005 Z.z. a ani nepreukázal právne relevantným spôsobom skutočnosti, o ktoré opiera svoje tvrdenia a právo na vydanie nehnuteľností. Namietal preklúziu nároku s tým, že žalobca v písomnej výzve si uplatnil dva reštitučné tituly, čo zákon neumožňuje a táto jeho výzva nemala zákonom predpísané náležitosti. Ďalej namietal, že žalobca nepreukázal svoje právne nástupníctvo po pôvodnom pozemnoknižnom vlastníkovi, ďalej tú skutočnosť, že majetok pôvodného vlastníka bol štátom zabratý podľa zák. č. 215/1919 Zb. (Záborový zákon), ktorá skutočnosť vyplýva zo záznamov pozemnoknižnej vložky č. 5 a vzhľadom na túto skutočnosť ho nebolo potrebné opätovne odnímať. Okrem toho mal za to, že spresňovanie žaloby, tak ako sa v danej veci zo strany žalobcu stalo, sa uskutočnilo po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona, pričom ním uvádzané spresnenie je vlastne novým návrhom podaným po uplynutí prekluzívnej lehoty. Čo sa týka uplatneného nároku v časti vydania presne definovanej dokumentácie v súlade s uznesením 12C 8/2007-339 zo dňa 04.10.2007 mal za to, že zákon č. 326/05 Z.z. o lesoch, otázku charakteru príslušnej dokumentácie, ktorú vlastník alebo obhospodarovateľ lesa je povinný viesť uvádza v ustanovení § 40 ods. 2, 3 tohto zákona, a preto návrh žalobcu v akom ju uplatnil v tomto konaní je neodôvodnený a v prípade jeho vyhovenia nevykonateľný. Namietal okrem toho aj nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, keď ako správa nehnuteľností nemôže platne previesť vlastnícke právo na žalobcu, pričom ako povinná osoba je oprávnená v súlade s reštitučným zákonom za vlastníka konať len v časti uzavretia dohody o vydaní nehnuteľností a nie na vydanie a vrátenie vlastníctva. Po pripustení zmeny návrhu žalobcu zo strany súdu k žalovaným nehnuteľnostiam namietal, že parc. č. XXXX/X lesné pozemky, ktorú žiada žalobca vydať vo výmere XX XXXXmX je o XXXXmX vyššia oproti výmere pôvodne vedenej v pozemnoknižnej vložke č. 5, v ktorej pôvodnej výmere si žalobca svoj nárok uplatnil v prílohe k reštitučnej výzve ako aj v návrhu zo dňa 18.01.2007, preto mal za to, že táto navýšená výmera je žalobcom uplatnená po zániku práva. Ďalej uviedol, že parc. č. XXXX/X lesné pozemky, ktorú žaluje žalobca vydať vo výmere X XXXXmX, ktorá výmera je o XXmX menej akú má táto parcela výmeru vedenú na príslušnom LV č. XXX. T. par. č. XXXX ostatné plochy, ktorú žalobca žaluje vydať vo výmere X XXXXmX namietal tú skutočnosť, že v pozemnoknižnej vložke je táto parcela vedená o výmere XXXmX s kultúrou záhrada, a preto má za to, že navýšená výmera o X XXXXmX je uplatnená po zániku práva ako aj to, že parcela č. XXXX z T. X nie je identická so súčasťou par. č. XXXX vedenou na LV č. XXX. T. parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXmX spolu so stavbou bývalej lesnej správy na tejto parcele bez súp. č. uviedol, že na tejto parcele sa v súčasnosti neeviduje žiadna stavba a ani žiadnu stavbu na uvádzanej parcele nemá žalovaný v účtovej evidencii. Poukázal na to, že v pozemnoknižnej vložke č. X parc. č. XXXX/X bola zapísaná ako dom č. XXX a táto parcela v nej mala výmeru XXXmX, ďalej na to, že žalovaná parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria XXXmX sa nachádza v strede parc. č. XXXX/X, ktorá je od roku 1998 vo vlastníctve fyzických osôb, žalobca ju neužíva, nespravuje, neužíval a nespravoval ju ani v čase účinnosti zák. č. 161/2005 Z.z. t.j. k 01.05.2005 a tak isto nespravuje ani nevlastní stavbu na tejto parcele bez súp. č., ak sa vôbec nejaká stavba na tejto parcele nachádza. V poslednom písomnom vyjadrení, s poukazom na zápis poznámky vo vložke č. 5 v časti B o zamýšľanom prevzatí štátom podľa Záborového zákona č. 215/1919 Zb. u všetkých nehnuteľností v nej vedených ako aj na zadovážené archívne listiny mal za to, že predmetný zápis poznámky zamýšľaného prevzatia štátom podľa Záborového zákona vymazaný nebol, po uvedenom čase štát s prevzatými nehnuteľnosťami nakladal v prospech rôznych fyzických či právnických osôb, či už na základe kúpno-predajných zmlúv alebo pridelov, a preto zápis v pozemno-knižnej vložke č. X z roku 1948 o zamýšľanom prevzatí nehnuteľností poverením Pôdohospodárstva pozemkovej reformy ako aj poznámka o uvalení úradnej správy nie sú dôkazom o prechode vlastníctva k nehnuteľnostiam jedným z reštitučných titulov podľa § 3 zák. č. 161/05 Z.z. Preto mal za to, že štát nadobudol vlastnícke právo k predmetu sporu ex lége dňom účinnosti zákona zák. č. 215/1919 Zb.

4. Žalovaný v 2.rade v písomnom vyjadrení zo dňa 05.02.2015 (v spise na čl. 981-984) namietal preklúziu práva žalobcu na navrátenie vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam a to k parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X z dôvodu nepreukázania existencie reštitučného titulu podľa § 3 reštitučného zákona v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote t.j. do 30.04.2006. Poukázal na to, že z výzvy žalobcu zo dňa 13.01.2006 doručenej žalovanému v 1.rade ani zo žiadnej z listín označených vo výzve, v podanej žalobe ani z listín k nej priložených nie je zistiteľná existencia žiadneho reštitučného titulu vo vzťahu k týmto parceliam vytvoreným z parc. č. XXXX resp. k pôvodným T. parcelám č. XXXX a XXXX/X. Listiny, od ktorých žalobca odvodzuje existenciu reštitučného titulu vo vzťahu k parc. č. XXXX/X a XXXX/X t.j. hospodárska zmluva a výpis z pozemkovej knihy vl. č. X pre k.ú. V. nad Q. boli zabezpečené v predmetnom konaní od Správy katastra až dňa 16.10.2007. Preto mal za to, že v dôsledku neuplatnenia práva na navrátenie vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam právne aprobovaným spôsobom vyvolávajúcim

účinky uplatnenia si práva, právo žalobcu v zmysle § 5 reštitučného zákona zaniklo. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s týmto názorom, tak bol toho názoru, že uvádzaná hospodárska zmluva zo dňa 01.04.1980 a výpis z pozemkovej knihy vl. č. 5 (v spise na č. l. 344 a 345) nie sú listinami, ktoré by bolo možné považovať za listiny preukazujúce existenciu reštitučného titulu. K predloženému geometrickému plánu č. X/XXXX uviedol, že z neho vyplýva, že novovytvorená parc. č. XXXX/X je identická s PK parc. č. XXXX a novovytvorená parc. č. XXXX/X je identická s časťou PK parc. č. XXXX/X. Z hospodárskej zmluvy vyplýva, že táto sa na pozemnoknižnú parcelu č. XXXX/X nevzťahovala, jej predmetom mala byť parc. č. XXXX o výmere XXXXmX, pričom z pôvodnej PK vložky č. X vyplýva, že výmera pôvodnej PK parc. č. XXXX bola XXXXmX čo je značný rozdiel vo výmerách, a preto nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že parc. č. XXXX uvádzaná v hospodárskej zmluve a parc. č. XXXX evidovaná v T. č. X sú totožnými parcelami. Preto malo za to, že v konaní nebol predložený žiadny listinný dôkaz, z ktorého by bolo možné jednoznačne vyvodiť existenciu reštitučného titulu podľa § 3 reštitučného zákona vo vzťahu k pôvodnej T. parc. č. XXXX/X, ktorá má byť identická v súčasnosti s parc. č. XXXX/X, a k pôvodnej T. parc. č. XXXX, ktorá má byť identická so súčasnou žalovanou parc. č. XXXX/X. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu žiadal zamietnuť v celom rozsahu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením dokladov o právnej subjektivite účastníkov, výpisu z pozemnoknižnej vložky č. X k. ú. V. nad Q., identifikáciou žalovaných parciel, N.. XXX, N.. XXXX, N..XXXX pre kat. územie V. nad Q., oznámením správ OÚ katastrálneho odboru Nové Zámky, listín zadovážených zo Slovenského národného archívu Bratislava, ďalších listín a správ vzťahujúcich sa na predmetnú vec a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Ministerstvo kultúry SR Bratislava v potvrdení zo dňa 15.7.2005 (v spise na čl. 11) skonštatovalo, že pôvodný žalobca Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Jána Hollého 10, Trnava, má právnu subjektivitu. Potvrdením Štatistického úradu SR zo dňa 18.4.2005 bolo pôvodnému navrhovateľovi pridelené K.: 00 XXX XXX (čl. 12). Zo spisu vyplýva, že v januári 1928 bola medzi Česko-slovenskou republikou a Svätou stolicou uzatvorená medzinárodná dohoda „Modus Vivendi“ platná od 2.2.1928, podľa ktorej sa zúčastnené strany dohodli, že žiadna diecéza Česko-slovenského štátu nebude presahovať štátne hranice a že bude uzatvorená dohoda o novom ohraničení a dotáciách diecéz, keď na prípravu tejto dohody sa mali ustanoviť dve navzájom nezávisle komisie. Ministerstvo kultúry SR Bratislava potvrdením zo dňa 17.1.2006 oznámilo, že právnym subjektom s právom nástupníctva do vlastníctva všetkých nehnuteľností Rímskokatolíckej cirkvi, ktoré sú pozemnoknižne zapísané na zahraničné subjekty Rímskokatolíckej cirkvi, ako sú napr. Ostrihomské arcibiskupstvo, Ostrihomská (stoličná) kapitula, Ostrihomský seminár, Ostrihomská fundácia (pokladnica), Fundácia Ostrihomského primasa a podobne, je pôvodný navrhovateľ, teda Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza. Ministerstvo kultúry SR vychádzalo z pápežskej konštitúcie zo dňa 30.12.1977 a z „Modus Vivendi“ medzi Česko-slovenskou republikou a Svätou stolicou zo dňa 2.2.1928. V označenom potvrdení je ďalej uvedené, že dňa 30.12.1977 bola na základe Apoštolských konštitúcií „Praescriptionum sacrosancti“ a „Qui divino“ zriadená samostatná Slovenská provincia. Na základe týchto konštitúcií boli prispôbené hranice cirkevnej jurisdikcie štátnym hraniciam. Túto skutočnosť potvrdil vo svojom liste N.2172/96/Rs zo dňa 11.3.1996 i arcibiskup Jean - Lous Tauran, tajomník Sekcie pre vzťahy so štátmi Štátneho sekretariátu jeho Svätosti (potvrdenie o právnom nástupníctve). Z listín (v spise na čl. 671-675) vyplýva, že apoštolskou konštitúciou Slovaciae Sactorum Antistites Jeho Svätosti pápeža Benedikta XVI. datovanou 14.2.2008 prot. N. XXX/XXXX (ďalej len „apoštolská konštitúcia“) bola vyhlásená územná reorganizácia rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku, pričom apoštolská konštitúcia určila zmenu územia diecéz, zmeny názvov diecéz, zmeny území cirkevných provincií, pričom na jej základe vznikli nové diecézy s tým, že právnym nástupcom Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na územiach dekanátov Nové Zámky, Šurany, Štúrovo je Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: XXXXXXXX. V zmysle prehlásenia o právnej subjektivite Slovenských cirkevných útvarov latinského obradu, ktorý vydala Kongregácia pre biskupov Svätej Stolice prechádza právo spravovať majetok po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze vrátane vedenia prebiehajúcich reštitučných sporov na tú diecézu, na území ktorej sa majetok nachádza.

7. Z pozemnoknižnej vložky č. X V. nad Q. mal súd preukázané, že žalované parcely boli v nej vedené na strane A I. podľa B vo vlastníctve Ostrihomské arcibiskupstvo bez uvedenia dátumu, kedy záznam v prospech tohto vlastníka bol vykonaný s tým, že vlastníctvo sa týkalo nehnuteľností A I. 1-92 na základe pôvodného zápisu a to nasledovne : parc.č. XXXX(Erdő) les XXXXXX m2, parc.č. XXXX (U.) výmol XXXX m2, parc.č. XXXX výmol XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXXX m2, parc.č. XXXX výmol XXXXX

m2, parc.č. XXXX les XXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX výmol XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXX m2, parc.č. XXXX les XXXXX m2, parc.č. XXXX/X les XXXXX m2, parc.č. XXXX (V.) záhrada XXX m2, parc.č. XXXX/X (Q. XXX sz.a.) dom pod p.č. XXX o výmere XXX m2, parc.č. XXXX/X (N.) pasienok XXXXX mX, parc.č. XXXX/X pasienok XXXX m2, parc.č. XXXX/X pasienok XXXX m2, parc.č. XXXX/X pasienok XXXXX mX, parc.č. XXXX rola XXXX m2, parc.č. XXXX rola XXXXmX, parc.č. XXXX rola XXXXX m2. T. B 2 PK vložky 5, dňa 15.06.1932 pod č. 3596 sa podľa §16 záborového zákona sa v nej poznamenalo, že nehnuteľnosti v tejto vložke zapísané sú zabrané Štátom podľa zák.č. 215/1919 Zb. a že Štátny poz. úrad v Prahe zamýšľa všetky nehnuteľnosti v tejto vložke uvedené prevziať. Podľa B 47 PK vložky 5, dňa 30.06.1948 č. 908 sa v nej poznamenalo, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 25.06.1948 č. B.1767/48-I/D., že nehnuteľnosti v tejto vložke uvedené Pov. pôdohosp. zamýšľa prevziať. Podľa B48 PK vl. 5 dňa 25.07.1948 pod č. 1059sa v nej poznamenalo uvalenie úradnej správy.

8. T. LV č. XXX vedeného OÚ Nové Zámky, katastrálnym odborom pre kat. území V. nad Q. v katastri nehnuteľností sú v C. C evidované na katastrálnej mape žalované nehnuteľnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe LESY SR š. p., Nám. SNP 8 Banská Bystrica v pomere X/X s tým, že u niektorých žalovaných parciel je v tomto LV oproti pôvodnému zápisu v PK vložke č. 5 je rozdiel či už v samotnom označení parciel, druhu pozemku alebo ich výmery nasledovne:

parc. č. XXXX/X lesné pozemky XXXXXmX (vo vl.č.X bez podlomenia ako parc. č. XXXX les XXXXX mX čo je o XXXX mX menej oproti súčasnému stavu),

parc. č. XXXX lesné pozemky XXXXX mX (vo vl.č. X parc. č. XXXX ako záhrada XXX mX čo je o XXXXX mX menej oproti súčasnému stavu),

parc. č. XXXX/X lesné pozemky XXXXX mX (vo vl.č.X parc. č. XXXX/X pasienok XXXXX mX čo je viac o XXXXX mX oproti súčasnému stavu),

parc. č. XXXX lesné pozemky XXXXX mX (vo vl.č.X s podlomeninami ako parc. č. XXXX/X pasienok XXXXX mX, parc.č. XXXX/X pasienok XXXX mX, parc. č. XXXX/X pasienok XXXX mX), parc. č. XXXX lesné pozemky XXXX mX (vo vl.č.X parc. č. XXXX rola XXXX mX čo je menej o XXX mX), parc. č. XXXX/X lesné pozemky XXXXXmX a parc. č. XXXX/X lesné pozemky XXXXX mX (vo vl.č.X bez podlomenia ako parc. č. XXXX rola XXXXX m2).

9. T. LV č. XXXX vedeného OÚ W. A., katastrálnym odborom pre kat. území V. nad Q. v katastri nehnuteľností sú v C. C evidované na katastrálnej mape žalovaná nehnuteľnosť vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava v pomere X/X ako parc. č. XXXX orná pôda o výmere XXXX mX (vo vl. č. X vedená ako parc.č. XXXX rola XXXX mX čo je o XXXXmX menej oproti súčasnému stavu).

10. T. LV č. XXXX vedeného OÚ W. A., katastrálnym odborom pre kat. územie Kamenica nad Q. v katastri nehnuteľností sú v C. C evidované na katastrálnej mape nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria XXXXmX, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria XXXmX, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria XXXXmX a na ňom stojaci bytový dom s.č. XXX, parc. č. XXXX/X záhrady XXXXmX vo vlastníctve K.. R. T. a K.. E. T. v celosti. Z geometrického plánu č. 27/2014 a k nej pripojenej katastrálnej mapy mal súd preukázané, že žalovaná parc. č. XXXX/X sa nachádza resp. je umiestnená vo vnútri parc. č. XXXX/X.

11. Z kópie katastrálnej mapy (v spise na čl. X6), kde sú zakreslené žalované nehnuteľnosti vyplýva, že pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX vedená vo vložke č. 5 ako záhrada o výmere XXXmX je zakreslená v susedstve parc. č. 4897 s tým, že obe tieto parcely sa nachádzajú vo vnútri parc. č. 4894/1.

12. Podľa identifikácie parciel z januára 2004 (v spise na čl. 49-52), ktoré tvorili prílohu písomnej pred žalobnej výzvy podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona u všetkých žalovaných parciel bolo vyznačené, že sú v užívaní subjektu Lesy SR, š.p. Banská Bystrica.

13. Podľa chronológie zmien parciel, ktorý súdu oznámil OÚ Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 20.02.2015 (v spise na čl. 979-980) mal súd preukázané, že parcely XXXX/, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX boli po doručení Hospodárskej zmluvy č. P1880/1980-152

zaevidované do EN v prospech Čs. štátu západoslovenských lesov v celosti do LV č. XXX. Čo sa týka parcely č. XXXX v roku XXXX bola na základe rozhodnutia Správy katastra NZ zo dňa 13.07.2004 vykonaná oprava chyby v katastrálnom operáte v LV č. XXX z jej pôvodnej výmery XXXXXXmX na výmeru XXXXXXmX a v tom istom roku v súvislosti s tvorbou ROEP v k.ú. V. nad Q. bol za účelom zosúladenia písomného a mapového operátu KN č. parcely XXXX v predmetnom LV zmenené na parcelu č. XXXX/X bez zmeny výmery a druhu pozemku. Čo sa týka parcely č. XXXX na základe kúpnej zmluvy z 23.09.1998 uzavretej medzi Lesy Bratislava š.p. ako predávajúcim a M. T. a E. T. ako kupujúcimi bol uskutočnený prevod podielu X/X k časti parcely č. XXXX podľa geometrického plánu s tým, že touto kúpnu zmluvou bola zmenená výmera parcely č. XXXX z hodnoty XXXXXmX na XXXXXmX. V roku 2012 na základe rozhodnutia OÚ NZ, Katastrálny odbor pri parcele č. XXXX bola vyznačená zmena druhu pozemku z ostatnej plochy na lesný pozemok. Čo sa týka parcely č. XXXX/X na základe doručeného rozsudku tunajšieho súdu XXC/XX/XXXX a geometrického plánu z 07.12.1990 bola zmenená výmera tejto parcely na 88111m². Následne v roku 2003 na základe záznamu o oprave údajov v operáte v súvislosti s tvorbou ROEP bola zmenená výmera parcely č. XXXX/X z hodnoty XXXXXmX na XXXXXmX, okrem toho sa zmenila výmera parcely č. XXXX/X na výmeru XXXXXmX a výmera parcely č. XXXX na výmeru XXXXmX. Okrem toho u parcely č. XXXX/X na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.02.2008 uzavretej medzi predávajúcim Lesy SR, š.p. a kupujúcimi R. V. a E. V. došlo k prevodu vlastníckeho práva k podielu X/X tejto parcely s tým, že touto kúpnu zmluvou a geometrickým plánom k nej vyhotovenou bola zmenená parcela č. XXXX/X z hodnoty XXXXXmX na XXXXXmX vedenou na LV č. XXX. Čo sa týka parcely č. XXXX po doručení delimitačného protokolu z roku 2012 bola táto parcela prepísaná z LV č. XXX do LV č. XXXX v prospech SR - Slovenského pozemkového fondu.

14. Hospodárskou zmluvou zo dňa 01.04.1980 (v spise na čl.344) odovzdávajúca organizácia bývalý ONV Nové Zámky odovzdal preberajúcej organizácii Západoslovenským štátnym lesom, Bratislava, Pekná 19 pozemky nachádzajúce sa v k.ú. V. nad Q. vrátane všetkých darovacích parciel s tým, že prílohou tejto Hospodárskej zmluvy bol výpis pozemnoknižnej vložky č. 5. Výmera jednotlivých parciel vedená v pozemnoknižnej vložke až na parcelu č. XXXX bola totožná s tým, že u tejto parcely napriek jej výmere vedenej v PK vložke vo výmere XXXXmX, v Hospodárskej zmluve je táto parcela uvedená vo výmere XXXXmX a v tejto výmere je v súčasnosti vedená aj na LV č. XXXX. Podľa oznámenia OÚ NZ, katastrálneho odboru (v spise na čl. 980) vznik rozdielu výmery tejto parcely žiadnym spôsobom vysvetlený či odôvodnený nebol.

15. Delimitačným protokolom zo dňa 23.01.2012 (v spise na čl. 931-932) žalovaný v 1.rade ako odovzdávajúci subjekt odovzdal preberajúcejmu žalovanému v 2.rade správu k nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu nachádzajúcej sa v k.ú. V. nad Q. vedenej na LV č. XXX parcela č. XXXX orná pôda o výmere XXXXmX. V súčasnosti je táto parcela vedená na LV č. XXXX. Na základe výzvy súdu dňa 14.08.2014 Slovenský pozemkový fond Bratislava súdu oznámil, že parcela č. XXXX ornú pôdu o výmere XXXXmX vedenú na LV č. XXX v k.ú. V. nad Q. ku dňu účinnosti reštitučného zákona t.j. k 01.05.2005 nespravoval až delimitačným protokolom z roku 2012 A bola z jeho strany prebratá do správy táto nehnuteľnosť.

16. V priebehu tohto konania dňa 25.04.2014 bol vyhotovený a žalobcom predložený geometrický plán č. XX/XXXX pre katastrálne územie V. nad Q. overený OÚ Nové Zámky, katastrálnym odborom 12.05.2014 pod č. XXX/XX, ktorým bola z LV č. XXXX zameraná parcela č. XXXX orná pôda XXXXmX a na základe toho vznikol nový stav parcela č. XXXX/X orná pôda XXXXmX, parcela č. XXXX/X orná pôda XXXXmX, parcela č. XXXX/X orná pôda XXXXmX a parcela č. XXXX/X orná pôda XXmX. M. geometrickým plánom bola ďalej z LV č. XXX zameraná parcela č. XXXX lesné pozemky XXXXmX, z ktorého vznikol nový stav parcela č. XXXX/X lesné pozemky XXXXmX a parcela č. XXXX/X lesné pozemky XXXmX, ďalej bola zameraná parcela č. XXXX/X lesné pozemky 2h XXXXmX a parcela č. XXXX/X lesné pozemky 6h XXXXmX, z ktorých vznikol nový stav parcela č. XXXX/X lesné pozemky 6h XXXmX, parcela č. XXXX/X lesné pozemky 1h XXXXmX, parcela č. XXXX/X lesné pozemky XXXXmX, parcela č. XXXX/X lesné pozemky XXXXmX a parcela č. XXXX/X lesné pozemky XXXXmX.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „citovaného zákona“) vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria
a) poľnohospodársku pôdu
b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti

c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním
d) podiely k spoločnej nehnuteľnosti.

18. Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môžu uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území SR vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2.11.1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v odseku 3.

19. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe c) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 zb. o revízií prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde).

20. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe v stave, v akom je ku dňu účinnosti tohto zákona.

21. Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona s lesnými pozemkami sa vydajú aj investičné lesné cesty alebo ich časti podľa osobitného predpisu vybudované z prostriedkov štátu. Nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto príslúcha.

22. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve SR, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

23. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30.4.2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

24. Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci, ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonávať úkony podľa osobitného predpisu, začína plynúť táto lehota po prekonaní týchto údajov.

25. Podľa § 5 ods. 3 citovaného zákona ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa ods. 2 alebo ak sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy. Inak právo zaniká.

26. Podľa § 6 citovaného zákona vlastníctvo sa nevracia k

- a) pozemku, na ktorom bol po prevode alebo prechode do vlastníctva štátu zriadený cintorín
- b) pozemku, ktorý bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu zastavaný, ak bol pozemok zastavaný stavbou, ktorá slúži zariadeniam telesne kultúry, zdravotníctva, kultúry, na poskytnutie služieb sociálnej starostlivosti alebo sociálnych služieb na pracovnú rehabilitáciu a zamestnávanie telesne postihnutých osôb a na školské účely, nemožno vydať ani príslušné pozemky slúžiace na tieto účely
- c) pozemku, na ktorom bola zriadená záhradková alebo chatová osada
- d) pozemku, na ktorom sú telovýchovné a športové zariadenia
- e) pozemku, ktorý slúži na účely obrany štátu, ťažbu vyhradených nerastov, chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany.

27. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších zmien, Lesné pozemky sú pozemky

- a) s lesnými porastmi,
 - b) dočasne bez lesných porastov pri ich obnove alebo po vykonaní náhodnej ťažby,
 - c) na ktorých sú zriadené lesné škôlky alebo semenné sady,
 - d) o ktorých bolo rozhodnuté o ich dočasnom vyňatí z plnenia funkcií lesov alebo o obmedzení využívania funkcií lesov na nich,
 - e) bez lesných porastov,
1. ktoré slúžia lesnému hospodárstvu a sú pre jeho činnosť nevyhnutné, najmä pozemky, na ktorých sú lesné cesty a zväžnice, lesné sklady a rozdeľovacie priesečky,

2. ktorých využívanie súvisí s využívaním funkcií lesa, najmä rekreačné miesta, políčka pre zver, ohryzové plochy pre zver, rašeliniská, sutiny, skaly a prameniská,
3. nad hornou hranicou stromovej vegetácie vo vysokohorských oblastiach s výnimkou zastavaných pozemkov a ich príjazdových komunikácií,
- f) vyhlásené za lesné pozemky podľa odsekov 2 a 3 alebo osobitných predpisov,
- g) na ktorých boli lesné porasty odstránené protiprávnym konaním.

28. Tunajší súd v obdobnej reštitučnej veci žalobcu Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra, so sídlom Nitra, Nám. J. Pavla II. č. 7, proti žalovanému LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Nám. SNP 8, Banská Bystrica v rozsudku 12C 43/2007-1102 zo dňa 14.04.2016 zaujal rozdielny názor k aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie strán sporu a k posúdeniu rozhodného obdobia kedy malo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva z pôvodného vlastníka na štát ako v tejto veci. Súd sa odklonil od svojho názoru s poukazom na nižšie uvedené dôvody ako aj stanovisko odvolacieho súdu Nitra vyslovené v uznesení 8Co/994/2015-644 zo dňa 03.11.2016 vo veci tunajšieho súdu 6C/275/2006, v ktorom odvolací súd z dôvodov uvedených v tomto uznesení mal za to, že žalobca je oprávnenou osobou podľa reštitučného zákona a nestotožnil sa ani so záverom súdu prvej inštancie, že vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam prešlo na štát na základe záborového zákona (ods. 21 citovaného uznesenia). Navyiac v uvedenom rozhodnutí odvolací súd mal za to, že žalovaný za ktorého bol označený LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Nám. SNP 8, Banská Bystrica je pasívne legitimovanou osobou v predmetnom reštitučnom spore, keď túto skutočnosť na ktorú je súd povinný z úradnej moci prihliadať nenamietal.

29. Zákon č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám nadväzuje na zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, priznávajúci reštitučné nároky fyzickým osobám, pričom oba právne predpisy majú porovnateľnú právnu úpravu. Z dôvodovej správy k zákonu č. 161/2005 Z. z. vyplýva, že existujúci právny stav, najmä zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom preukázali, že vlastníckemu právu k pôde fyzických osôb a náprave krívd spáchaných na tomto majetku fyzickými osobami v rozhodnom období poskytoval štát vyššiu ochranu ako náprave krívd spáchaných na majetku cirkví a náboženských spoločností podľa zákona č. 282/1993 Z. z. v platnom znení, čím boli porušené ústavné práva týchto subjektov a ústavná rovnosť ochrany vlastníctva. Cieľom zákona č. 161/2005 Z. z. je umožniť oprávneným osobám, ktoré nestihli uplatniť svoj nárok v stanovenej lehote, aby tento mohli uplatniť v novej lehote a aby sa poskytla rovnaká ochrana vlastníctva fyzickým osobám a vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam. Zákon č. 161/2005 Z. z. je podľa predmetu v ňom obsiahnutej právnej úpravy reštitučným predpisom, ktorého účelom je zmierniť následky minulých majetkových a iných krívd. Orgány štátu sú pri aplikácii a interpretácii tohto predpisu povinné postupovať v súlade so zákonnými záujmami subjektov, ktorých ujma má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. K splneniu jeho účelu a cieľa je preto nutné, aby súdy interpretovali tento predpis vo vzťahu k oprávneným osobám čo najústretovejšie v duchu snahy na zmiernenie niektorých majetkových krívd, v dôsledku ktorých k prechodu majetku došlo. Oprávnená osoba môže podľa týchto ustanovení žiadať navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam pri splnení viacerých kumulatívnych podmienok - právo na navrátenie vlastníctva môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je o. i. registrovaná cirkev so sídlom na území Slovenskej republiky, nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve tejto cirkvi, právo na navrátenie vlastníctva je možné uplatniť iba k nehnuteľnostiam uvedeným v zákone, nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v zákonom stanovenom období od 8. mája 1945 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v zákone, povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti zákona spravuje nehnuteľné veci alebo tieto drží.

30. V prípade písomnej výzvy podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona platí, že nemožno ustúpiť od požiadavky určitosti tohto jednostranného právneho úkonu ako podmienky jej platnosti v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka, avšak vzhľadom na to, že v § 5 ods. 1 reštitučného zákona nie je bližšie vymedzený obsah pojmu "výzva" a jej náležitosti, preto stanovenie minimálnych kritérií pre jej určitosť a platnosť sa musí spravovať takým výkladovým pravidlom, ktorý sleduje naplnenie účelu zákona. Pri výklade jednotlivých ustanovení reštitučného zákona je potrebné zohľadniť celkový účel zákona a preto pri ich aplikácii nemožno vychádzať len z prísneho gramatického a ani z reštriktívneho výkladu. Stanovenie minimálnych kritérií pre určitosť a platnosť výzvy nesmie opomenúť ani to, či obsah výzvy je spôsobilý vyvolať zákonodarcom zamýšľané účinky a rovnako je namieste neopomenúť a prihliadať na konkrétne okolnosti veci vrátane subjektu oprávnenej a povinnej osoby. Vzhľadom na uvedené už nemožno pri výzve oprávnenej osoby podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. ustúpiť od požiadavky

minimálnej konkretizácie nehnuteľností, ku ktorým si oprávnená osoba uplatňuje reštitučný nárok a uvedenia dôvodu, o ktorý ho opiera. Na splnenie požiadavky určitosti výzvy požiadavka minimálnej konkretizácie nehnuteľností je splnená označením príslušnej pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia (nález ÚS SR zo 7. júla 2010 sp.zn. I. ÚS 12/2010, z 30. apríla 2009, sp. zn. III. US 373/2012).

31. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

V prvom rade sa súd musel vysporiadať s námietkou aktívnej a pasívnej legitímácie strán sporu, následne s tým, či sú splnené ostatné zákonné podmienky na priznanie uplatneného nároku z reštitučného zákona.

32. Aktívna legitímácia žalobcu.

Zodpovedanie toho, či je Rímskokatolícka cirkev (registrovaná cirkev na území SR) právnym nástupcom po Ostrihomskom arcibiskupstve riešil nielen rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 119/2002, ale aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave 17Co/257/96 z 10. 09. 1996, v ktorom námietku, že Rímskokatolícka cirkev na území Slovenskej republiky nie je právnym nástupcom po pozemnoknižnom vlastníkovi Ostrihomskom arcibiskupstve (cirkvi nachádzajúcej sa mimo územia SR) vyriešil tak, že „cirkevný majetok bol upravený osobitne, nemohol byť riešený po vzniku Československej republiky orgánmi štátu, ale orgánmi cirkvi; podľa „Modusu Vivendi“ medzi Československou republikou a Svätou stolicou z 02. 02. 1929 a Pápežskej konštitúcie slovenskosti z 30. 12. 1977 bola na základe konštitúcií „Praescriptionum sacrosancti“ a „Qui divino“ zriadená samostatná Slovenská provincia a na základe týchto konštitúcií boli zosúladené hranice cirkevnej jurisdikcie štátnym hraniciam, pričom Farnosti, predovšetkým na juhu Slovenska, patriace do pôsobnosti Ostrihomskej arcidiecézy sa stali súčasťou diecéz v rámci Slovenskej provincie; takto došlo k úprave a zosúladeniu diecéz a nástupníctvu právnemu k cirkevnému majetku na území Slovenskej republiky, keď právnym nástupcom vo vlastníctve všetkých nehnuteľností Rímskokatolíckej cirkvi, ktoré sú zapísané pozemnoknižne na zahraničné právne subjekty a nachádzajú sa na území Slovenskej republiky je príslušné biskupstvo, na území ktorého sa nehnuteľnosti nachádzajú“. Túto otázku riešili aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. 2 Cdo 208/2009 z 30. 11. 2010 („Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku bola na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností pôvodne zapísaných v Pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, teda aj na Ostrihomskú kapitolu na Slovensku“) a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 200/2010 z 27. 02. 2012 („Rímskokatolícka cirkev bola na území Slovenska štátom uznaná cirkev aj v období, ktoré je podľa zákona č. 161/2005 Z. z. rozhodné pre zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam a bola vlastníkom aj tých nehnuteľností, ktoré boli v čase odňatia štátom vedené v Pozemkových knihách na Ostrihomskú arcidiecézu alebo iný zahraničný právny subjekt Rímskokatolíckej cirkvi. Ostrihomská arcidiecéza nemala k týmto majetkom v období odňatia štátom už žiadne práva ani de facto ani de jure. Svätá stolica im právo spravovať tieto majetky odňala 29. 05. 1922 a práve toto územie aj odčlenila od Ostrihomskej arcidiecézy a pripojila k Trnavskej apoštolskej administratúre dňa 02. 09. 1937“), ale aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 216/2011-36 z 25. 05. 2011 alebo III. ÚS373/2012-23 z 23. 08. 2012, a tiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 42/2011 z 20. 09. 2012, v ktorých nesprávnosť tohto historického výkladu právneho nástupníctva všeobecnými súdmi ústavným súdom vytknutý nebol. Od začatia konania nastala ďalšia právna skutočnosť, v dôsledku ktorej sa oprávnenou osobou v konaní o navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 161/2005 Z. z. stala Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra. Dňa 14. 02. 2008 bola vyhlásená Apoštolská konštitúcia „Slovachiae sacrorum Antistites“ o vzniku diecéz a zmene hraníc a mien diecéz a cirkevných provincií. Apoštolskou konštitúciou zo 14. 02. 2008 zanikla Bratislavsko-trnavská arcidiecéza a boli zriadené nové diecézy. Právne nástupníctvo z pôvodného žalobcu Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy so sídlom v Trnave na Rímskokatolícku cirkev, Biskupstvo Nitra, je preukázané potvrdením Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo 16.03. 2009 o právnej subjektivite Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Nitra (č. I. 206 spisu). Právny záver o právnom nástupníctve Biskupstva Nitra po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze na základe Apoštolskej konštitúcie „Slovachiae sacrorum Antistites“ vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo 87/2010 zo 16. 03. 2011 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky vo zv. 3 ročník 2011 na str.41 pod poradovým (publikačným) č. 36/2011, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 139/2010 z 10. 03. 2011. Na základe tejto argumentácie mal súd zato, že v predmetnom spore je žalobca aktívne legitimovanou osobou a teda oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, pričom zároveň bolo preukázané, že pôvodným

vlastníkom sporných nehnuteľností bolo Ostrihomské arcibiskupstvo (výpis z pozemnoknižnej vložky č. X k. ú. V. nad Q.), ktoré je z vyššie uvedených dôvodov právny predchodcom žalobcu.

33. Pasívna legitímácia žalovaného v 1 rade.

Súd pri posúdení otázky vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v 1 rade vychádzal z nasledovného. Skutočnosť, že povinnou osobou v súdnom konaní o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č.161/2005 Z. z. môže byť aj právnická osoba, ktorá spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky potvrdzuje uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. 03. 2012 IV. ÚS111/2012, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na rozdielny výklad zákona č. 161/2005Z. z. všeobecnými súdmi a Najvyšším súdom Slovenskej republiky v otázke, či pasívne legitimovaným subjektom v konaní o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 161/2005 Z. z. má byť právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z. z. spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky alebo sa v súdnom konaní môže oprávnená osoba domáhať vydania veci len voči vlastníkovi. Ústavný súd uviedol: „ak zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k tejto otázke prijaté nebolo, za jeden z možných záverov, ktorý nevykazuje znaky arbitrárnosti a je ústavne udržateľný je ten, že vecne pasívne legitimovaným účastníkom v spore pred súdom má byť vlastník nehnuteľností - štát“. Argumentom „a contrario“ pripúšťa sa aj taký výklad, že vecne pasívne legitimovaným subjektom v spore o navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 161/2005 Z.z. je právnická osoba, ktorá nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu spravuje. Rovnakým spôsobom upravoval označenie povinnej osoby i zákon č. 282/1993 Z. z. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktorý v § 3 za povinnú osobu určoval štát, obec, štátom alebo obcou založené alebo zriadené právnické osoby a právnické osoby zriadené zákonom, ktoré hospodária s majetkom štátu alebo obce, prípadne ho spravujú a ku dňu účinnosti zákona vec držia. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku 2 Cdo 160/2006 zo dňa 29. 05. 2007 vyslovil názor, že vecne pasívne legitimovaným účastníkom v spore o vydanie nehnuteľnosti podľa zákona č.282/1993 Z. z. môže byť nielen vlastník nehnuteľnosti, ale aj právnická osoba spravujúca majetok štátu, ktorá ku dňu účinnosti toho zákona nehnuteľnosti držala. Zistenie práva správy k sporným pozemkom, a to bez ohľadu na stav zápisu v evidencii nehnuteľností, ovplyvňujú postavenie účastníkov v tomto konaní (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Cdo 208/2009 zo dňa 30.11.2010).

Povinnou osobou je podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce, alebo nehnuteľnú vec drží. V súdnej veci je s otázkou povinnej osoby spätá aj otázka charakteru nehnuteľnosti vydania a navrátenia vlastníctva, ktorej sa žalobca v konaní domáha. Z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), b),c) citovaného zákona je zrejmé, že vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciach, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, k hospodárskym budovám a iným stavbám patriacim k pôvodnej hospodárskej usadlosti, ďalej k lesnému pôdnemu fondu, hospodárskym stavbám a ostatným stavbám súvisiacich s nimi. S poukazom na vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Cdo 208/2009 zo dňa 30.11.2010 pre súd nie je smerodajné, kto bol ku dňu 1.5.2005 zapísaný v evidencii nehnuteľností, ako správca sporných nehnuteľností, ktoré v tej dobe už nesporne boli vo vlastníctve štátu. Z dokazovania vyplýva, že tie nehnuteľnosti o vydanie ktorých sa domáhal žalobca od žalovaného v 1 rade boli ku dňu 1.5.2005 v jeho správe. Z týchto dôvodov bola daná v predmetnom spore pasívna legitímácia žalovaného v 1 rade.

34. Pasívna legitímácia žalovaného 2 rade.

Žalovaný v 2 rade, ktorý sa stal účastníkom tohto konania počnúc dňom 5.11.2014 v priebehu celého konania namietal, že v rozhodnej dobe k 1.5.2005 nebol správcom tých nehnuteľností ktoré žiadal žalobca od neho vydať na základe pripustenej zmeny návrhu uznesením 4C 92/2011-938 z 15.10.2014 ktoré nadobudlo právoplatnosť 5.11.2014. Žalovaný v 1. rade sa v priebehu konania taktiež bránil tým, že v rozhodnom období, teda ku dňu účinnosti zákona t.j. k 1.5.2005 nebol správcom pôvodne žalovanej parcely č. XXXX orná pôda o výmere XXXXmX vedenej na LV č. XXXX a následne z nej zameraných parciel XXXX/X orná pôda o výmere XXXXmX, XXXX/X orná pôda o výmere XXXXmX s tým, že tieto nehnuteľnosti nikdy neužíval napriek tomu, že až v rámci vyššie uvedenej delimitácie boli zapísané do správy žalovaného v X.rade. Poukázal na predloženú mapu identifikácie parciel (v spise na čl. 934,935,937) s tým, že parc. č. XXXX leží medzi riekou H. a železničnou traťou, pretína ju cesta, ktorá skutočnosť sama o sebe bráni jej využitiu, pričom len samotný poukaz na to, že z jednej strany susedí s lesom neosvedčuje jej užívanie zo strany žalovaného v X.rade. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalobca nepreukázal v konaní tú skutočnosť, ktorý zo žalovaných bol reálne ku dňu 1.5.2005 správcom tých nehnuteľností o vydanie ktorých sa domáhal od žalovaného

v 2 rade, z dôvodov v podrobnostiach uvedených nižšie, preto mal súd za to, že nie je daná pasívna legitimácia žalovaného v 2 rade v predmetnom spore.

35. Písomná výzva.

Čo sa týka ďalej námietky žalovaných tkajúcich sa písomnej výzvy, súd sa nestotožnil s ich názorom o jej neurčitosti a neplatnosti pre absenciu parcelných čísel nehnuteľností, ktoré žalobca ňou žiadal vydať a nepreukázanie spôsobu, akým nehnuteľnosti prešli na štát. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca výzvou doručenou 19. 01. 2006 vyzval žalovaného v 1 rade ako povinnú osobu, na vrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v kat. území V. nad Q., ktoré tvoria lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace, s tým, že nehnuteľnosti špecifikoval v prílohe k výzve podľa ich zápisu v pkn. vložke č. 5 a v identifikácii parciel č. 130/04 z januára 2004. Uviedol, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu podľa § 3 ods. 1 písm. c) zák. č. 142/1947 Zb alebo z dôvodu uvedenom v §3 ods.1 písm. h) uvedeného zákona. Identifikácia parciel obsahovala žalované parcely s označením ich výmery a druhu pozemku. Nakoľko výzva obsahovala jasné a zrozumiteľné označenie katastrálneho územia - Kamenica nad Hronom, číslo pozemno-knižnej vložky - 5 a jej prílohou bola identifikácia parciel obsahujúca označenie pôvodného pozemno-knižného stavu nehnuteľností a stav podľa údajov registra C KN, ako aj dôvod, o ktorý žalobca svoj nárok opieral, preto s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR ju súd považoval za dostatočnú, resp. takú ktorá spĺňa na ňu kladené podmienky podľa reštitučného zákona.

36. Súd mal na základe uvedených skutočností a vykonaného dokazovania za to, že uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému v 1 rade vo vyhovujúcej časti bol daný, pričom všetky nehnuteľnosti ku ktorým rozhodol o jeho povinnosti ich vydať a navrátiť k nim vlastníctvo, sú pozemkami tak v bývalej PK vložke aj podľa súčasnej ich evidencie v katastri nehnuteľnosti označené druhom pozemku ako lesné pozemky. Reštitučný zákon v ust. § 2 ods.1 písm.c) uvádza pojem lesný pôdny fond s následným odkazom na zákon o lesoch. Vzhľadom na uvedené je potrebné ustáliť, že lesné pozemky sú pozemkami lesného pôdneho fondu. Vzhľadom na uvedené bol daný dôvod na vyhovie návrhu v časti, ktorá sa týkala lesných pozemkov. Námietku žalovaného v 1 rade v časti týkajúcej sa parc.č. 4871/1 nepovažoval súd za dôvodnú, nakoľko rozdiel jej výmery oproti stavu vedenej v býv. PK vložke k pomeru celkovej výmery tejto parcely vedenej na LV.č.XXX je možné považovať za zanedbateľný s tým, že oprava výmery bola vykonaná tak uvádza OU katastrálny odbor v správe zo 18.02.2015 (v spise na čl.979). Iná bola situácia vo vzťahu k žalovanej parc.č.XXXX lesné pozemky XXXXX m². Súd mal za to, že táto parcela nemôže byť totožná s pozemno-knižnou parc.č.XXXX záhrada o výmere XXXmX z viacerých dôvodov. Na predloženej pozemkovej mape na čl.XX je zrejmé, že pôvodná parc.č. XXXX- záhrada sa nachádzala vo vnútri parc.č. XXXX/X a bola zakreslená veľkostne primerane svojej výmere v tesnej blízkosti parciel XXXX-záhrada a parc.č. XXXX-dom. Naproti tomu v súčasnosti je parc.č. XXXX vedená ako lesné pozemky o výmere XXXXX a je zakreslená na pozemkovej mape (v spise na čl.935) a geometrickom pláne č. X/XXXX (v spise na čl.200) až za parcelou č. 4896/1. Uvedené skutočnosti by znamenali, že jej rozmer sa zväčšil takmer 100-krát a navyše došlo k jej premiestneniu oproti pôvodnému stavu. V tomto smere z oznámenia katastrálneho odboru z 18.02.2015 (v spise na 979) nevyplýva, že na základe akých relevantným skutočností mohlo dôjsť k tak výrazným zmenám u tejto parc. Preto sa dá jednoznačne skonštatovať, že pôvodná parc.č. XXXX záhrada XXXmX vlastnícky patriaca právnomu predchodcovi žalobcu nie je totožná so žalovanou parc.č. XXXX lesné pozemky XXXXXmX a preto neprichádza do úvahy jej vydanie. Čo sa týka žalovanej parc.č. XXXX/X lesné pozemky XXXXXmX skutočnosť, že žalobca sa domáha vydania menšej výmery tejto parcely akú mala pôvodne vedenú v PK vložke nemôže brániť jej vydaniu, skôr naopak, je vecou žalobcu v akom rozsahu si uplatní svoj dôvodný nárok. Čo sa týka žalovaných parc.č. XXXX, parc.č.XXXX, parc.č.XXXX, parc.č.XXXX, parc.č.XXXX všetky vedené ako druh pozemku - ostatné plochy a parc.č.XXXX/X vedená ako zastavané plochy a nádvoría, tak ani u jednej z nich žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal tú skutočnosť, že by tieto boli súčasťou lesného pôdneho fondu tak ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 1 Zák. č. 161/2005 Z. z.(účinný od 1.5.2005), pričom súčasťou tohto ustanovenia je aj legislatívny odkaz číslo 3, ktorý sa odvoláva na Zák. č. 61/1977 Zb. o lesoch účinný do 31.08.2005. Od 01.09.2005 bol Zák. č. 61/1977 Zb. zrušený Zák. č. 326/2005 Z.z., ktorý kontinuálne naviazal na pôvodný legislatívny pojem „lesný pôdny fond“, ktorý tvorili len tie pozemky, ktoré boli v evidencii katastra nehnuteľností zapísané ako druh pozemku - lesné pozemky. Na opísané pozemky bol vyhotovený aj lesný hospodársky plán a boli zakreslené v lesníckych porastových mapách. S poukazom na uvedené ako aj na samotné znenie ustanovenia §2 ods. 1 písmeno c) Zák. č. 161/2005 Z.z. je potrebné konštatovať, že vlastnícke právo sa vracia výlučne k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné

stavby súvisiace s ním. Žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by tieto parcely slúžili lesnému hospodárstvu a súčasne, že by boli pre jeho činnosť nevyhnutné, alebo že by ich využívanie súviselo s využívaním funkcií lesa. Pri žalovanej parc.č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorcia XXXmX bolo navyše nepochybné, že takémuto účelu ani nemôže slúžiť, keď je zrejmé, že sa nachádza vo vnútri parc.č.XXXX/X (v spise na čl.XXX) ktorá vlastnícky patrí tretím osobám vedeným na LV.č. XXXX (v spise na čl.XXX). Čo sa týka žaloby v časti vydania dokumentácie v znení pripustenej zmeny v tejto časti žaloby uznesením 4C XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, súd mal za to, že vychádzajúc z úpravy zákona č. XXX/XXXXZ.z o lesoch - druhý oddiel, program starostlivosti o lesy kde § 40 upravuje súčasť programu starostlivosti o lesy a úhradu nákladov na jeho vyhotovenie, ďalej - tretí oddiel, lesná hospodárska evidencia, informačný systém lesného hospodárstva a národná inventarizácia lesa kde § 44 upravuje lesnú hospodársku evidenciu, ďalej § 45 ktorý upravuje informačný systém lesného hospodárstva, je námietka žalovaného v 1 rade o nemožnosti vydania žalovanej dokumentácie v znení podľa vyššie uvedeného uznesenia dôvodná, keď vedenie takejto žalovanej dokumentácie zákon správcovi ani neukladá, na viac žiadnym spôsobom žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaní takou dokumentáciou akú žaloval vydať disponovali. Preto súd žalobu v tejto časti zamietol a rozhodol o vydaní žalovanej dokumentácie v doslovnom znení reštitučného zákona v jeho §3 odsek 3. Z týchto dôvodov o žalobe žalobcu voči žalovanému v 1 rade rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

37. Súd mal na základe uvedených skutočností a vykovaného dokazovania ďalej za to, že uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému v 2 rade nebol daný. Žalovaný sa stal účastníkom tohto konania na základe uznesenia 4C/9X/2011-938 zo dňa 15.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.11.2014 s tým, že na základe neho sa žalobca domáhal aby mu vydal a navrátil vlastníctvo k parc. č. XXXX/X druh pozemku orná pôda o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/X druh pozemku orná pôda o výmere XXXX m², parcely vytvorené na základe geometrického plánu č. XX/XXXX pre kat. úz. V. nad Q. po zameraní parc.č. XXXX vedenej na LV.č.XXXX. Je nepochybné, že v býv. PK vložke č.X bola parc.č. XXXX vedená ako rola o výmere XXXXmX. Z oznámenia katastrálneho odboru (v spise na čl.XXX) nevyplýva, akým spôsobom sa stalo, že výmera tejto parcely a na základe čoho a kedy sa takmer zdvojnásobila, čo už nie je možné považovať za zanedbateľný rozdiel. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že parc.č. XXXX mala túto nesprávnu výmeru uvedenú aj v hospodárskej zmluve z r. XXXX (v spise na čl. XXX). Z týchto dôvodov, nakoľko sa evidentne nejedná o totožnú parcelu ktorú podľa pozemno-knižného výpisu vlastnil právny predchodca žalobcu, navyše ktorá svojou kultúrou t.j. druhom pozemku sa nestotožňuje s pozemkami ktoré žalovaný v 1 rade v rámci svojej činnosti obhospodaruje, je zrejmé, že túto parcelu žalovaný v 1 rade fakticky na základe predmetnej hospodárskej zmluvy z roku 1980 ani nezačal užívať a následne na základe delimitačného protokolu v roku 2012 (v spise na 931) ju formálne odovzdal do správy žalovanému v 2 rade. Aj keď sa v konaní jednoznačne nepreukázalo, ktorý zo žalovaných v čase účinnosti reštitučného zákona parc.č. XXXX spravoval, je dôležité poukázať na rozpory ktoré v konaní vyšli najavo. Pri porovnaní geometrického plánu č. XX/XXXX a pozemkovej mapy pôvodného stavu podľa evidencie v PK vložke 5 (v spise na čl 56) sa dá bez vážnejších pochyb skonštatovať, že novovytvorená parc. č. XXXX/X je identická s PK parc. č. XXXX a novovytvorená parc. č. XXXX/X je identická s časťou PK parc. č. XXXX/X. Z hospodárskej zmluvy vyplýva, že táto sa na pozemnoknižnú parcelu č. XXXX/X vôbec nevzťahovala, jej predmetom bola parc. č. XXXX o výmere XXXXmX, čo však nezodpovedalo výmere jej výmere vedenej v PK vložke X ako parc. č. XXXX rola XXXXmX čo je značný rozdiel vo výmerách. Preto nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že parc. č. XXXX uvádzaná v hospodárskej zmluve a parc. č. XXXX evidovaná v T. č. 5 sú totožnými parcelami. Preto mal súd za to, že pokiaľ by aj bola daná pasívna legitímácia žalovaného v 2 rade, v konaní nebol predložený žiadny listinný dôkaz, z ktorého by bolo možné jednoznačne vyvodiť existenciu reštitučného titulu podľa § 3 reštitučného zákona vo vzťahu k pôvodnej T. parc. č. XXXX/X, ktorá má byť v značnej časti jej výmery identická v súčasnosti s parc. č. XXXX/X, a k pôvodnej T. parc. č. XXXX, ktorá má byť identická so súčasnou žalovanou parc. č. XXXX/X. Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu voči žalovanému v 2 rade v celom rozsahu zamietol.

38. O nároku na náhradu trov konania žalobcu voči žalovanému v 1 rade súd rozhodol podľa § 262 odsek 1 zák.č.160/2015Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) s poukazom na §255 odsek 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko žalobca a žalovaný v 1 rade mali úspech v danej veci len čiastočný, pričom pomer ich úspechu a neúspechu bol približne v rovnakej miere.

39. O nároku na náhradu trov konania žalovaného v 2 rade voči žalobcovi súd rozhodol podľa § 262 odsek 1 CSP s poukazom na §255 odsek 1 CSP tak, že nakoľko žalovaný v 2 rade mal plný

úspech v konaní, priznal mu nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady súd prvej inštancie rozhodne podľa § 262 odsek 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí konanie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).